

Povodom ulaska srpske vojske u Novi Sad 9. novembra 1918. godine, ANIP „Vila“ SKUD Železničar je po četvrti put upriličila Festival zlatnih društava Vojvodine, koji su na dve koncertne večeri, 9 i 10. novembra, pesmom i igrom predstavili narodno stvaralaštvo na najlepši mogući način. Gosti ANIP „Vila“ SKUD Železničar, uz brojne folklorne ansamble, narodne orkestre, tamburaške, trubačke orkestre, te pevačke grupe i horove iz Vojvodine, bili su i prijatelji KUD „Biseri“ iz Pariza. I to nije bilo slučajno.

Prijateljstvo ova dva kulturno-umetnička društva datira iz 1997. godine, kada su KUD „Biseri“ nastupali na Drugoj evropskoj smotri srpskog folklora, koja se te godine održavala u Švajcarskoj i osvojili treće mesto. Tom prilikom „Biseri“ su izveli igru iz leskovačkog pomoravlja „Stani Rado, bela rado“, Milorada Lonića ali bez autorskih prava.

Naime, tadašnji koreograf Miša Janković, video je snimak iste i „skinuo je“. Gospodin Lonić im je to oprostio, pošto je bio zadovoljan njihovim plasmanom. „Biseri“ su mu se pak odužili tako što su prvom prilikom kupili jednu drugu i posle nje još devet koreografija, a sada su u pregovorima za jedanaestu. Od tada se nižu prijateljske posete dva društva. Ove godine ANIP „Vila“ je u Parizu zajedno sa „KUD „Biseri“ nastupila 3. marta u bioskopskoj sali koja je bila premala da primi sve koji su želeli da ih vide i čuju. U Novom Sadu su Parižani bili deo jednog lepog Festivala povodom jednog značajnog datuma, a u društvu najboljih.

Imali smo zadovoljstvo da se upoznamo sa predsednikom KUD „Biseri“, gospodinom Miodragom Miletom Jablanovićem, koji je rođen u selu Stubica, opština Paraćin, na samo 3 kilometra od Fabrike cementa u Popovcu. U Francusku je otišao za roditeljima i iduće, 2013. godine biće punih 40 godina kako živi u Parizu, gde je godinama radio kao elektrotehničar. A na pitanje, otkud on u folkloru, gospodin Mile Jablanović kaže:

U folklor sam došao zbog mog sina Gorana, koji je kao dvanaestogodišnjak ostavio i fudbal i tenis i košarku i odlučio da igra folklor. Vrlo brzo se pokazalo da je bio u pravu, jer je za svega četiri meseca iz malog prešao u veliki ansambl, a za godinu dana savladao sve koreografije. Danas je prvi koreograf u društvu.

KUD „Biseri“ je nastalo 1984. godine, iz društva „25.maj“, koje je u početku bilo sportsko društvo. Prvi koreograf „Biseri“ bio je Zoran Janković. Početkom 1993. godine, na Interklubu (takmičenju društava za prvaka Francuske) naše devojke i mladići osvajaju prvo mesto sa „Ciganskim ograma iz Vojvodine“ koreografa Miše Jankovića, koji je i danas prisutan u društvu kao umetnički rukovodilac ansambla. Ja sam zahvaljujući svom sinu obnovio ljubav prema narodnoj igri i pesmi i od 2002. godine u dva navrata bio predsednik društva: od 2002. do 2008. godine, kada sam se zbog bolesti jedno vreme povukao, i posle tri godine 2011. sam se vratio. Kada smo počeli 1984. godine, KUD je bio situiran u istočnom delu Pariza, pa smo se preselili

na severu Dransi (Drancy), gde se i danas nalazimo. Isprva smo imali 40, pa 60, 80, a prošle godine preko 180 članova. Ove godine smo 26. oktobra prestali da primamo decu (ove godine smo primili 56 novih mališana i sada imamo 86-toro dece), jer imamo 240 članova, i mada imamo odlične uslove za rad, prostorije postaju tesne da primimo sve zainteresovane. Lokalne vlasti i gradonačelnik Dransija pomogao nam je da dva do tri puta nedeljno koristimo dve velike sale za vežbanje. Dobili smo na upotrebu i jednu kuću u kojoj se okupljamo, družimo, pratimo utakmice kada igra Srbija, navijamo i jedemo pljeskavice. Gradonačelnik nam je omogućio i da naša deca sredom, od 11 do 13 časova u školi uče srpski.

Nažalost, nekada je u Parizu bilo i šest KUD-ova, i mnoštvo drugih društava gde su se okupljali Srbi. Danas u Parizu ima četiri kulturno-umetnička društva i peto tek oformljeno (uz "Bisere", tu su još KUD "Prijateljstvo", "Mladost", "Izvor", "Polet") i ništa više. Naša deca dolaze na folklor, koji im je jedina veza sa domovinom, sa sve slabijim znanjem srpskog jezika. Međutim, uz druženje, pesmu i igru oni polako savladavaju tu prepreku, ali malo je to. Najveći efekat ima dolazak u Srbiju, što i mi potenciramo.

KUD-ovi su omiljeni među mladima i zbog brojnih putovanja. Posle Novog Sada čekaju nas u Vičenci, Italija, gde smo pozvani od strane KUD-a koje slavi desetogodišnjicu postojanja. Planiramo učešće na XVIII Evropskoj smotri srpskog folkloru dijaspore i Srba u regionu, koja će se održati u Nišu u maju sledeće godine, a pre toga ćemo dočekati, kao i ove godine, naše prijatelje iz ANIP „Vila“ u martu 2013., kada ćemo održati godišnji koncert.

Naši ljudi su izuzetno zainteresovani za ovakva događanja i uvek se traži karta više. Posle ovogodišnjeg nastupa aplauz je bio duži od 10 minuta. Na koncerte folklornih društava zovemo i naše francuske prijatelje, ali oni ređe dolaze, ali kada nas otkriju, pozivaju nas na svoje proslave ne verujući kako je lepa srpska igra, pesma, nošnja. Oduševljeni su i prošle godine smo imali preko 50 nastupa. U afirmaciji folkloru KUD „Biseri“ zdušno pomaže naš Srpski kulturni centar, i ambasada, srpska crkva, kompletna srpska zajednica u dijaspori, svsnici da su ova društva glavni činioci očuvanja našeg kulturnog nasleđa, kako u zemlji tako i u inostranstvu. Ipak, najveće zasluge i teret nose roditelji, samim tim što uključuju svoju decu u društva i finansiraju njihova putovanja.

U drugoj polovini XX veka, u centru Pariza delovalo je mnogočlano KUD „Mladost“ sa još pet društava. Međutim, poslednjih godine, KUD „Biseri“ preuzimaju primat zahvaljujući pre svega znanju i istrajnošću Miše Jankovića, koji je kvalitetnim radom uspeo da podigne nivo folklornog ansambla na izuzetno visok nivo. S druge strane, društvo izvodi lepe i brze koreografije Milorada Lonića: igre iz Bačke „Ivanjsko cveće“, iz Vladičinog Hana „Šeta Neda niz livade“, igre iz Bele Palanke „Lako, lako tančovođo“, igre iz Vranjskog Polja „Eleno mome“, igre iz Bosilegradskog Krajišta „Oj Stojane, mlad stopane“ i dr, što društvu daje dodatni kvalitet i atraktivnost. Zbog svog prepoznatljivog kvaliteta, KUD „Biseri“ imaju posebnu dozvolu direktnog učešća na smotrama, od strane dijaspore, bez prethodnih kvalifikacija, jer kako je rekao Ovidije, jedan od trojice velikih rimskih pesnika: „Ljudska dela nikada ne ostaju bogovima skrivena“ – konstatovao

je gospodin Mile Jablanović.

[Više fotografija možete da pogledate o v d e.](#)

